



Burak Mart

14 yaşında
Osmaniye Yediocak
Ortaokulu

EVİMİZDEKİ YABANCI

Ben bu yıl LYS'ye hazırlandım. Daha doğrusu hazırlanmaya çalıştım. Çünkü bizim evdeki yabancı kişi her gün konuştu. Çoğu zaman bağırdı, çığlık attı. Annemi, babamı ve kardeşimi elimden aldı.

Bizim evdeki yabancı'nın adı televizyondur. Yabancı dediğime bakmayın siz. Aslında evimizin en büyüğüdür. Babam işten gelir gelmez karşısına oturur, maç kanalını açar. Kulaklarında problem olmamasına rağmen sesini çok açar. Adeta maçı kendisi oynar. Bedeni evdedir ama ruhu maçtadır. Fenerbahçe'nin her şeyini takip etti ama bu yıl benim en önemli yılım olmasına rağmen hiçbir şeyimi takip etmedi.

Annem, televizyon yabancı'sının her şeyine bayılır. Diziler, kadın programları, hiçbir şey bulamadığında müzik kanalları... Yeter ki sesi kesilmesin. Annemin en yakın arkadaşı. Her işini onun karşısında yapar. Annem onun varlığını hissettiği gibi benim varlığımı hiç hissetmedi. Ona kulak verdiği kadar bana hiç kulak vermedi.

Kardeşim çizgi film hastasıdır. Gündüzleri annemden, akşamları babamdan fırsat bulursa hemen çocuk kanallarını açar. Kumandayı eline geçirirse hiç bırakmaz. Saklar, hatta tuvalete bile kumandayla gider. Yeter ki kimsenin eline geçmesin de evdeki yabancıya hep kendisinin yönlendirmesini ister.

Gördüğümüz gibi televizyon evimizde bir aile bireyi olmayıp yabancı olmasına rağmen en çok dinlenen en çok izlenen varlık. Herkes ona baktığı içinde aile bireyleri arasındaki iletişimi kesiyor, yabancılaştırıyor. Aile muhabbetini öldürüyor. Evlerde ders çalışma imkanını ortadan kaldırıyor. Zararlı içerikli filmler ve dizilerle sağlıksız bireyler yetiştiriyor.

Geçen yıl okul çıkışı eve geldim. Evimizin giriş kapısı aralık olduğundan direk içeri girdim. Ama daha içeri adım atar atmaz "Niye eve geldin ki?" diye bir bağırtı duydum. Bir an içimden "Nereye gitseydim anne, internet kafeye?" diye mırıldandım. Neyse ki bu sözler anneme ait değilmiş. Evimizdeki yabancı televizyondan geliyormuş.

Bence her türlü iletişim aracı ev içinde kullanılmamalı ya da son derece sınırlandırılmalıdır. Evlerde anne ve babalar birbirleriyle ve çocuklarıyla iletişim kurmalıdır. Aile bireylerinin iletişimini hiçbir şeyin kesmesine izin verilmemelidir.